

מ"ת 3744/06/22 - מדינת ישראל נגד סאלם טלאקה, מחמד טלאקה, חדרה טלאקה, זכריה סייד

בית משפט השלום בראשון לציון

מ"ת 3744-06-22 מדינת ישראל נ' אעראר(עציר) ואח'
תיק חיצוני: 158948/2022

בפני	כבוד השופט אבי וסטרמן	מדינת ישראל
מבקשת		
נגד		
משיבים (במסגרת הבקשה לחילוט ערבויות)	1. סאלם טלאקה	
	2. מחמד טלאקה	
	3. חדרה טלאקה	
	4. זכריה סייד	

החלטה בעניין המשיבה 3

לפני בקשה לחילוט ערבויות. הבקשה שבפני כוללת 4 משיבים: המשיב 1 (להלן - **המשיב**) הוא נאשם בהליך העיקרי, ולגביו ניתנה החלטה ביום 28.11.22; שלושת המשיבים האחרים הם ערביי של המשיב. המבקשת צמצמה בקשתה כך שהיא מתייחסת למשיבה 3 בלבד, אמו של המשיב.

רקע

כתב האישום שהוגש נגד המשיב ואחר מייחס למשיב (נאשם 2 בכתב האישום) עבירות של הסעת תושב זר שוהה שלא כדין בישראל, קשירת קשר לביצוע פשע, פריצה לרכב בכוונה לגנוב וגניבת רכב, וזאת במסגרת שלושה אישומים.

ביום 29.6.22 הועבר המשיב, בהסכמת הצדדים למעצר בפיקוח אלקטרוני בעיר רהט, בפיקוח הוריו. כן נקבעו ערבויות כספיות בהן הפקדה במזומן בסך ₪ 17,000 וכן התחייבות עצמית בסך ₪ 20,000, וערבות צד ג' בסך ₪ 20,000.

ביום 18.9.22, לאחר שהמשיב הורשע במסגרת הסדר טיעון, הגיעו הצדדים להסכמה לפיה יבוטל הפיקוח האלקטרוני, ויוגדל סכום ההתחייבות העצמית של המשיב וסכום הערבות בה חוייב אביו (המשיב 2). להסכמה זו ניתן תוקף של החלטת בית המשפט.

ביום 16.10.22 הוגשה בקשה לעיון חוזר מטעם המבקשת, במסגרתה עתרה להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים נגדו וכן לחלט את ההפקדה וההתחייבות העצמית שניתנו על ידו ועל ידי הערבים.

במסגרת הבקשה נטען כי ביום 12.10.22 נתפס המשיב בשעת לילה מאוחרת באזור ירושלים, כשהוא מפר את תנאי מעצר הבית המלא ומבצע עבירה של הסעת מספר שוהים בלתי חוקיים. כן נטען כי המשיב הסיע ארבעה שוהים בלתי חוקיים ברכב אחד, כאשר אחד מהם נתפס בתא המטען של הרכב וכן ברכב נמצאו כלי פריצה.

אשר על כן, טענה המבקשת כי נוכח הפרת האמון שניתן לו על ידי בית המשפט יש מקום להורות על חילוט הערבויות הכספיות בהן חויב המשיב.

בהחלטת מיום 28.11.22 הוריתי על חילוט מלא של הערבויות הכספיות בעניינו של המשיב - הפקדה בסך 17,000 ₪, והתחייבות עצמית בסך 50,000 ₪.

בין לבין, נדחה הדיון בבקשה לחילוט ערבותם של המשיבים האחרים בבקשה, וזאת על מנת לאפשר להם להסדיר ייצוג לדיון. המבקשת הבהירה כי היא מצמצמת את הבקשה כך שתתייחס לאמו של המשיב בלבד (המשיבה 3 בבקשה), שהיתה אמורה לפקח עליו במועד הרלוונטי.

טענות הצדדים

המבקשת טוענת כי המשיבה 3 הפרה את התחייבותה לשמש במלאכת הפיקוח על המשיב: המשיבה טענה בחקירתה כי סבלה מכאבי שיניים, נטלה כדורים ונרדמה, אולם לא דאגה לכך שהמפקחים האחרים יחליפו אותה בתפקידה. המשיב יצא מן הבית בסמוך לשעה 10 בערב, ונעצר בשעת לפנות בוקר. גם לאחר שהתעוררה המשיבה 3 בבוקר המחרת, לא בדקה היכן מצוי בנה המשיב, עשתה סידורים, ורק בשעות אחר הצהריים החלה לחפש אחריו. בנסיבות אלה, עותרת המבקשת לחילוט הערבות בסך של 20,000 ₪.

ב"כ המשיבה 3 טוען כי עד למועד ההפרה התנהלה מלאכת הפיקוח באופן מסודר ומוקפד. במועד הרלוונטי סבלה המשיבה 3 מכאבי שיניים, ונאלצה ליטול תרופה אשר טשטשה אותה. יום למחרת, הבחינה המשיבה 3 כי המשיב אינו מצוי בחדרו, ואז הודיעה לאביו, והועבר דיווח למשטרה. נטען כי המשיבה 3 לא זלזלה במלאכת הפיקוח, והמשיב היתל בהוריו. ב"כ המשיבה 3 עמד על מצבה הכלכלי הקשה של המשפחה, אשר תיאלץ לממן גם את חילוט הערבויות מן המשיב 1.

ב"כ הצדדים הסכימו, במסגרת הדיון ביום 5.12.22, כי ההחלטה תישלח אליהם ללא צורך בדיון נוסף.

דיון והכרעה

רבות נכתב על חשיבות מוסד הערבות, שתכליתו לאפשר פגיעה קטנה ככל הניתן בחירותו של אדם טרם בירור אשמתו במשפט, ומאידך גיסא, להגן על האינטרס הציבורי במיצוי הדין עם נאשמים (בש"פ 7925/11 לוי נ' מדינת ישראל).

(27.6.11); בש"פ 2823/19 גמילוב נ' מדינת ישראל (10.6.19)).

למפקחים המתמנים על ידי בית המשפט תפקיד מרכזי במימושה של האפשרות לשחרר אדם בתנאי ערבות. תפקיד זה הוא כפול, והוא כולל "הן את החובה לשמור צעדיו של החשוד, הנאשם או הנידון, לבל יסטה מתנאי המעצר שהוכתבו עבורו, והן התחייבות אישית לכך שתנאי המעצר יקוימו במלואם, ובעיקר - שהמפוקח לא יסכן את הציבור, לא יימלט מאימת הדין ולא יפר באופן אחר את תנאי מעצרו" (בש"פ 1902/19 אביטן נ' מדינת ישראל (2.6.19)).

הערובה הכספית אותה מטיל בית המשפט על הנאשם או הערבים, בהתאם לסעיפים 41 ו-44 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים) תשנ"ו-1996, כתנאי לשחרור, נועדה להבטיח את קיום ההתחייבות שנטלו על עצמם. משנוכח בית המשפט כי משוחרר בערובה הפר תנאי מתנאי השחרור, רשאי הוא להורות על חילוט הערבות בהתאם לסעיף 51 לחוק האמור.

ביחס למפקחים נפסק כי לחילוט מספר תכליות: הרתעת הערב הקונקרטי לבל יזנח את התחייבויותיו; הרתעת הרבים והעברת מסר בדבר חשיבות ההתחייבויות שנטלים על עצמם ערבים ומפקחים; והרתעת הנאשם מפני פגיעה בקרובים שהואילו לערוב לו, ככל שיפר את תנאי השחרור (בש"פ 8163/12 אלון נ' מדינת ישראל (19.11.12)). הרתעה זו חיונית, שכן בלעדיה תוגבל יכולתם של בתי המשפט לעשות שימוש בכלי של שחרור לחלופת מעצר (בש"פ 2350/21 עבד כמאלה נ' מדינת ישראל (25.4.21)).

מן הכלל אל הפרט. כפי שקבעתי בהחלטתי מיום 28.11.22, הפרת תנאי השחרור על ידי המשיב, תוך ביצוע עבירות בהן הואשם בתיק זה, וזאת כחודש בלבד לאחר הסרת הפיקוח האלקטרוני שנעשתה בכפוף להגדלת הערובות הכספיות - מצויה ברף חומרה גבוה ביותר. בנסיבות אלה, הוריתי על חילוט מלא של הערובות הכספיות שהעמיד המשיב.

עיינתי בחומר החקירה הנוגע להפרת תנאי השחרור. במסגרת הודעתה מיום 30.10.22, טענה המשיבה 3 כי לא חשה בטוב במועד הרלוונטי עקב כאבי שיניים. כדורים שנטלה הרדימו אותה. בבוקר המחרת לא חיפשה את המשיב 1, והניחה כי הוא ישן בחדרו. היא לא נכנסה לחדר כדי לא להפריע לו. בהמשך עשתה סידורים בבית, ורק לאחר מכן חיפשה את המשיב ולא מצאה אותו. בעלה (המשיב 2) התקשר אליה במקרה והיא אמרה לו שהמשיב אינו בבית, ואז התקשר בעלה למשטרה.

אביו של המשיב (המשיב 2), במסגרת הודעתו מיום 30.10.22, מסר גרסה שונה, לפיה כי כאשר חזר לביתו ביום המחרת, בשעה 16:00, גילה כי המשיב אינו בבית. מיד התקשר ודיווח למשטרה (אין מחלוקת כי כך אכן עשה).

עולה כי המשיבה 3, אמו של המשיב, התרשלה בתפקידה לפקח על המשיב לבל יצא ממקום מעצר הבית. התרשלותה נוגעת הן לעובדה כי חרף העובדה שלא יכולה היתה לשמש בתפקיד עקב מצב רפואי אליו נקלעה, לדבריה, לא העמידה מפקח חילופי; והן לנוכח העובדה כי לא בדקה גם למחרת היום האם המשיב מצוי בביתו. נתתי דעתי גם להבדל בין גרסאות הוריו של המשיב. לשיטת האם, היא זו שאמרה לאב כי המשיב אינו בבית; לגרסת האב, הוא גילה

זאת בעצמו כאשר חזר לביתו בשעה 16:00, ואז התקשר למשטרה.

במסגרת חקירתה בבית המשפט בפרוטוקול הדיון מיום 13.6.22, הבהירה המשיבה 3 כי היא מבינה את האחריות שהיא נוטלת על עצמה.

כתוצאה מהפרת תנאי השחרור על ידי המשיב התממש הסיכון אשר תנאי השחרור נועדו למנוע, והמשיב ביצע לכאורה עבירות בהן הואשם בתיק זה.

בנסיבות אלה, מקובלת עלי עמדת המבקשת כי דחיית הבקשה לחילוט הערבות תרוקן למעשה מתוכן את התחייבותה הכספית של משיבה 3, אשר נכרכה בהתחייבותה לפקח על המשיב. כמו כן, כמפורט לעיל, נדרש החילוט לצורך מימוש התכלית ההרתעתית, שהינה חיונית לצורך קיום המוסד של חלופת מעצר.

אשר לסכום החילוט, כידוע, סמכות ביהמ"ש להורות על חילוט הערבות היא סמכות שבשיקול דעת ולפיכך רשאי הוא אף להורות על חילוט חלקי של הערבות, תוך שיובאו בחשבון נסיבות העניין וטיב ההפרה של תנאי השחרור (בש"פ 6033/19 דכה נ' מדינת ישראל (10.10.19)).

בנסיבות העניין, מצאתי להורות על חילוט חלקי של סכום הערבות. לעניין זה נתתי דעתי בעיקר לעובדה כי הוריתי על חילוט מלא של הערבות שהוטלו על משיב 1, בסכום כולל של עשרות אלפי ₪, ויש להניח כי הנטל הכספי בעניין זה ייפול, בחלקו או במלואו, על כתפי הוריו אשר התרשמתי כי הפרוטה אינה מצויה בכיסם. כן נתתי דעתי לטענת המשיבה 3 כי המקור להתרשלותה בפיקוח, לפחות באופן חלקי, הוא מצבה הרפואי בעת הרלוונטית, הגם שלא יכול להיות חולק על כך שלא פעלה כנדרש ממנה ובהתאם להתחייבותה.

אשר על כן, מצאתי להורות על חילוט כשליש מסכום הערבות בו התחייבה המשיבה - 7,000 ₪. הסכום ישולם ב- 5 תשלומים חודשיים שווים של 1,400 ₪ כל אחד, בכל ראשון לחודש, החל מיום 1.2.23.

המזכירות תעביר את ההחלטה לב"כ הצדדים.

תשומת לב המזכירות לכך שאת המשיבה 3 מייצג עו"ד ראזי בטחיש (מספר הפקס צוין בפרוטוקול הדיון מיום 5.12.22).

ניתנה היום, כ"א כסלו תשפ"ג, 15 דצמבר 2022, בהעדר הצדדים.

